

delili, brez da bi se kaj dalje na želje kmetov oziralo. Od V. kurije za spodnje Štajersko bil je gosp. dekan Žičkar odstavljen, na njegovo mesto pa naj bi tiskar in lastnik „celjske krote“, Hribar voljen bil. Za okoličanske občine celjske postavili so veleposestnika barona Berks-a, nemca, kateri je še le pred malo leti slovenski postal. Za ptujski okraj postavili so mesto vis. čast. gospoda dr. Gregorec-a, župnika Žičkar-ja.

Mi torej vprašamo, v kak namen volijo kmetje volilne može in zakaj se volilni može skupaj zberejo, ako gospodje advokati in meščani že popreje vse določijo? Je-li kmet res toliko nevreden, da si more on svoje zastopnike od drugih stanov določevati in se po drugih stanovih zastopati pustiti? Vsak pošten kmet bode prav gotovo na to vprašanje z odločnim **ne** odgovoril. Kmetje, toraj pozor! Volite le neodvisne posestnike vašim volilnim možem! Ne advokatov, ne duhovnikov in tudi ne mežnarjev. Volite le samo kmete! Ti kmetje naj potem na dan volitve skupaj stopijo in iz svoje srede najvrednejšega in najzmožnejšega moža svojim državnozbornim poslan-
cem izvolijo. Tako se spodobi za neodvisnega kmeta.

Cesarski namestnik v Haložah.

V sredo dne 19. septembra obiskal je cesarski namestnik o priliki otvoritve ptujske gimnazije Haloze, da bi se tam osebno o žalostnem položaju haložkih vinorejcev prepričal. Popoldan ob dveh odpe-
ljala sta se gospod cesarski namestnik in ekselenca gospod deželni glavar v spremstvu gospodov okrajnega glavarja, župana Ornig-a, državnega poslanca Posch-a, deželnovladnega svetnika barona Hammer-Purgstall-a, ravnatelja Hansel-a, predstojnika okrajnega zastopa Zelenik-a, dr. Jurtela, kakor tudi gospodov komisarjev za vinorejo in komisarjev za uničevanje trtne uši v Haloze. V Št. Vidu od gospoda občinskega predstojnika pozdravljeni

„Joj!“ zakriči ena deklica. „Fej, fej“, vpijejo drugi, se razmikajo in začnejo bežati, da so se vsi pozgubili.

Hribovski fant si v svojo ruto obriše roke, vzame palico in gre dalje. Gre v mesto in vpraša za padarja.

„No“, vpraša pader malega kmečkega dečka „od kod pa prideš sem? čegav pa si? kako pa ti je ime in kaj bi rad?“ Tu reče mali: „Bog vas sprimi. Jaz pridem iz Velikega grabna, sem Vrhbregarjev sin, ime mi je Mihec in bi rad imel kaj za našega sivega fuksa, on je bolan.“

„Kaj mu manjka?“

„Tega jaz ne vem! oče pravijo, da ima kolero.“

„Kaj pa dela?“

„Po stelji se sem in tja valja, kopita dviguje kvišku in trese se da je groza.“

in naprošeni, jako slabo cesto čez Okički breg si ogledati, je ces. namestnik tej želji ugodil, ogledal si cesto ter se jako začudil čez to neverjetno nevarno, a važno pot. Ker so se pričujoči udje okrajnega zastopa izrazili, da v tem oziru jim absolutno ni pomagati mogoče (fej), omenil je ekselenca obžalovalno, da on v tem slučaju nima nikakega upliva. Nato sledilo je triurno potovanje po paradiziških holmcih, pri kojem so se novi nasadi, kakor tudi po uši vničeni kraji natanko pregledovali.

Solnce se je že nagnilo, ko je družba do novih vzornih nasadov gospoda podžupana F. Kaiser-ja čez sv. Elizabeto prišla. Gospod Kaiser sprejel je goste najpristrčneje in jih povabil k mali južni. V odgovor na besede pogoščevalca zahvali se ces. namestnik prirediteljem za tako posrečeno podučevalno potovanje, pri katerem se je o položaju vinorejcev več naučil, kakor kedaj iz najbolj učenih bukev in sklene svoje razlaganje s „slava“-klicom na gospoda pogoščevalca. Gospod nadučitelj Ogorelec od sv. Barbare razloži položaj vinorejcev v Haložih, kateri so zgolj skoz mestne posestnike dozdej tako pripomočke v denarjih, kakor potrebna navodila dobivali, da so zamogli svoje vinograde z nova zasajevati in naperi svoj govor na vplivne funkcionarje s prošnjo, naj se tudi v zanaprej za Haložane uspešna podpora skoz dovoljenje predujemov (foršusov) in denarnih prispevkov poskrbi. Gospod župan Ornig zahvali se predgovorniku za njegove prijazne in blagor prinašajoče besede in razložil sliko, kako je bilo prej, ko je vinorejstvo tukaj še cvetelo, da je tu jako gostoljubno ljudstvo in veselo življenje bilo. Takrat so Haložani po njih gostoljubnosti in po njih živahnih domačih praznikih posebno ob času trgatve sloveli.

Povdarjal je gospod župan da tam, kjer so po edini ptujski mestjani skoraj vse svojo premoženje žrtvovali, svoje posestvo v nov cvet spraviti, je danes vse opustošeno. To ne pomeni samo težko zgubo za vse prizadete, ampak vsled malih davčnih doneskov tudi škodo za okraj, za deželo, kakor tudi za državo. Govornik kliče vsem pričujočim skupno delovati, zadostni kapital skupaj spraviti, da bi se cele Haloze

„Ali ima vročino?“ vpraša pader dalje.

„Tega tudi ne vem.“

„Ali kaj smrka.“

„Tudi zato ne vem prav.“

„Ali je napihnjen?“

„Ja, strašno je napihnjen.“

„Ali ti tvoj oče ni nič sabo dal?“

„Ja, dve dvajsetice“, pravi dečko.

„Druzega nič?“

„Ja, tudi še nekaj družega.“

„Dobro, kje pa imaš konjske fige, jaz jih moram pregledati.“

Na to vprašanje je fanta oblila rudečica in je jecljaje odgovoril da jih nima več; da so ga poredni otroci srečali, ga dražili in tukaj je on vse tiste štruklje jim v obraze pometal.

(Konec sledi.)

zopet povzdignile in dobiček nosile, saj se bo zato uporabljeni denar sam obrestoval. — No na to zgodil se je zanimiv dogodek. Vzdignil se je gospod dr. Jurtela in apostrofiral prisotnega državnega poslanca in kmeta Posch-a s pozivom na to, da naj nemški deželni poslanci večje zneske za nove nasade za Haloze dovolijo. V hipu vstal je poslanec Posch k odgovoru in povedal, da on kot kmet mu je sveta dolžnost brez razlike na narodnost kmečke interese zastopati, in tako so on in nemška ljudska stranka v deželnem zboru sedaj 70.000 gl. proti 50.000 gl. v lanskem letu za Haloze privolili, če tudi zastopniki tega deželnega dela v deželnem zboru niso prisotni bili, ampak so celo odsotnost uganjali.

Tako čvrstega odpora gospod doktor od enega kmeta ni pričakoval, zarudel je v obraz, sklenil se črez svoj sklečnik in v naglosti spravil četrto fazano v svoj želodec.

No — kmet slovenski, zapaziš li kaj!? Nemški kmet Posch je državni in deželni poslanec, on bo vsepovsod s spoštovanjem sprejet, on sedi s cesarskim namestnikom pri eni mizi, je fazane in pije najboljše vino. Je-li morebiti slovenski kmet manj priročen kakor nemški? O ne! Bi-li on svoje tovariše v državnem in deželnem zboru ne zamogel ravno tako dobro zastopati? Gotovo! Ali, ljubi kmet, neki zadržek je vendar. In ta zadržek se imenuje pri nas advokat! Ta požre vse, deželne in državnozborske mandate in fazane.

Še nekaj boš opazil ljubi bralec, ako to sporočilo natančno zasleduješ. Ti boš tedaj spoznal, da je „Slovenski Gospodar“ nesramen in lažnjivi list. Cesarski namestnik je v spremstvu Slovencev, dr. Jurtela, Zelenik-a in Matjašič-a po Halozah okoli hodil in tukaj trdi lažnjiva mariborska krota, da bi ga oni le k nemškim vinogradom vodili. Taka budalost!

Razne stvari.

Izstop iz konzumnih društev. Kdor iz konzuma izstopiti hoče, mora to pismeno načelniku naznaniti in sicer zdaj precej, drugače bode še eno leto pri tej slepariji s svojim premoženjem dober statični mogel. Kmetje torej pozor! zdaj je zadnji čas.

Iz Ljutomera. Glasom kupne pogodbe, sklenjene v pisarni g. dr. Franjo Rosina, odvetnika v Ljutomeru, sta kupila Martin Golob in njegova soproga Marija Golob, prevžitkarja v Pristovi neki svet od gospodov Franceta Seršen-a, trgovca v Ljutomeru in Jožeta Murs-a, kmeta na Krapji in se zavezala plačati kupnino v ondi določenem času. V resnici Marija Golob ni kupila noben svet, pa tudi ni podpisala kako kupno pogodbo. Da je pa mogoče izterjati kupnino, podkrižal je pisar omenjene pisarne Franjo Sever kupčico in pristavil njeno ime, prodajalci pa nameravajo vkljub temu iztirjati še dolžno kupnino. Dragi bralci, pa kaj se je sedaj zgodilo? Marija Golob je to zločinstvo ovadila pri tukajšnjem sodišču in preiskave se že vršijo.

Iz Skok pri Mariboru. Smiliš se mi ubogi „Šta-

jerc“, ko pomislim kako se ti godi. Nekateri go- diči si še hočejo celo svojo jezo nad teboj ohla- Kaj pa priprosti narod slovenski, on ne pozna in sovraštva in že komaj čaka, da mu dojde izdan list v roke. Tudi mi že komaj čakamo, da „Šta- jerc“ k nam priroma. Ker ga ravno v nedeljo do- v roke nas v resnici razveseli. Zares, ti nas ra- seliš, pa neka druga stvar je na sveti, ki je ne remo trpeti in to po vsej pravici, ker nas proti gim fantom obrekuje. Jezik za zobe Micka Gradiš in tudi ti Gmajnarček če svoje navade ne opu- namreč ker raznašaš to, kar se med fantami gov- tako tudi ti ne postaneš nikdar kaprol. Dost- zdaj. Če se ne poboljšata se v prihodnem listu z- vidimo in se bomo tem ostrejšje prijeli.

Več Skokovskih fantov

Ptuj 3. oktobra 1900. Poročilo sejma. 3. okto- prignalo se je na sejem: 560 volov, 197 k- 274 drobnice, 88 konjev, 550 svinj. Živina je večidel štajerske reje, iz domačih in maribor- krajev. Cene so bile v primeri dobrega blaga zme- in se je kupčija vsled tega prav živahno razv- Večje pošiljatve so se odposlale: v Gradec, Leob- Solnograd, Ščavnico, Trst, Svitavo in Landskron- 1 vagon. Tudi perutninski sejem bil je dobro obis- in sicer se od zdaj naprej razen kokoši večje mno- gosi in puranov oddaje. Ponuja se zunanji kup- prilika, da perutnino po nizkih cenah lahko s- tukaj nakupijo. Prihodnji svinjski sejem bo 10. okto- Prihodnji veliki živinski in svinjski sejem bo 17. tobra. Perutninski sejem je vsako sredo — pose- dobro obiskan pa vsaki petek.

Neumno sovražstvo do „Štajerca“. Gotovo more že vsakemu poštenemu človeku gavit, nek- slovenske časnike v roke vzeti. V nobenih dru- časnikih se ne čita toliko sovraštva in nevošljiv- kakor v teh. Ljudje radi čitajo le podučljive, šalive časnike, ne pa takšnih, v kojih se sa- ščuva. „Štajerca“ bi radi na kislem zelji pojedli- zakaj? to je dobro znano. — V tem oziru se za- tovo žiher reče: sram vas bodi. Pošteni in pame- Slovenci „Štajerca“ ne sovražijo, zato pa le brez str- naprej! Bog daj norcem pamet! samo da ne prepoz-

Miroljub

Od Sotle. Častiti gospod urednik! Veseli me V- poročati, da je Vaš cenjeni list tudi v našem kr- bil s tisto radostjo sprejet, katera tako koristne- listu kakor je „Štajerc“ pristojna. Razširil se je takoj- celi okolici in sedaj se malo da ne v vsaki hiši skr- prebira. Ali tudi tukaj se najdejo ljudje kateri „Š- jerca“ sovražijo, sami ne vedoč zakaj. Nekteri- sovražijo, ker so „fajmošter“ rekli, da je greh- brati, kar pa g. fajmošter sami sebi ne verjam- drugi, ker jim ni prav, da zoper konzume gov- taki ljudje pa ne vedó, da so konzumi kmetom l- pogubo; zopet drugi, a ne kmetje, ga sovražijo- dobičkaželjnosti i. t. d. Večidel so to pač lju- katerim bi znalo na škodo biti, ako bi bil kmet- tem ali onem podučen — ali pa taki, ki imajo- mesto možgan bobovo slamo v glavi. Po naključju